

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011522
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118011522.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Michala Antalu a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci odsúdeného M. N., nar. XX.XX.XXXX v R. U., toho času vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2019 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.02.2019, sp. zn. 1Pp/216/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného M. N. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

M. N. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 2T/229/2011 zo dňa 21.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/6/2014 zo dňa 09.09.2014 pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, pokračujúci prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.05.2012 sp.zn. 3T/26/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 03.10.2012 sp.zn. 23To/76/2012, ktorými bol odsúdený uznávaný vinným zo spáchania zločinu zabitia podľa § 147 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona. Odsúdený na výkon trestu odňatia slobody nastúpil dňa 04.07.2011, pričom tento má predpokladane vykonať dňa 04.07.2022. Lehota pre podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie od dňa 04.11.2018.

Dňa 26.10.2018 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného M. N. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorej odsúdený uviedol, že spĺňa zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom v dňoch 05.12.2018 a 06.02.2019 vypočul odsúdeného a vyžiadal doplnenia hodnotenia a po vykonanom dokazovaní uznesením sp. zn. 1Pp/216/2018 zo dňa 06.02.2019 rozhodol tak, že podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného M. N. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že u odsúdeného nebola dôsledne splnená materiálna podmienka, že plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie a tiež u neho nie je naplnená podmienka, že možno dôvodne u neho očakávať, že bude na slobode viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajkyne. V písomných dôvodoch sťažnosti obhajkyňa uviedla, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne a teda nezákonné. Súd svoje rozhodnutie odôvodňuje predovšetkým tým, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu

odňatia slobody, avšak neboli u neho dôsledne splnené obe materiálne podmienky. Podľa názoru súdu boli v správaní odsúdeného zaznamenané viaceré negatívne poznatky (fyzický kontakt s ďalším odsúdeným počas vyučovania telesnej výchovy, v dôsledku čoho boli obaja odsúdení izolovaní a tiež držanie nepovoleného predmetu odsúdeným dňa 08.10.2015, čo údajne odsúdený nepoprel). Ďalej súd uvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia, že u odsúdeného sa vyskytli porušenia časového rozvrhu dňa a tiež, že odsúdený nemal u seba preukaz odsúdeného. S uvedeným konštatovaním súdu nesúhlasíme, nakoľko z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 13.11.2018 vyplynulo, že odsúdený bol sedemkrát disciplinárne odmenený a disciplinárny trest v súčasnosti nevykazuje. Odsúdený svoj čas počas výkonu trestu odňatia slobody využíval efektívne, sám a dobrovoľne úspešne absolvoval stredoškolské štúdium dennou formou a ukončil ho maturitou. Dokonca mu bola riaditeľom školy udelená pochvala. Čo sa týka údajného prechovávaného nepovoleného predmetu, tak ku tomu sa odsúdený vyjadril na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.02.2019 a to tak, že tento predmet bol nájdený za jeho skrinkou, pričom poprel, že by patril jemu. Následne aj Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom k tejto veci uviedol, že dňa 04.05.2016 bolo spísané oznámenie o disciplinárnom previnení na odsúdeného za prechovávanie pornočasopisu v osobných veciach. Ústav k tomu uviedol, že dodatočným šetrením sa nepreukázalo, že by odsúdený pornočasopis držal v jeho osobných veciach, preto príslušný pedagóg vec prejednal bez uloženia disciplinárneho trestu. Súd nepostupoval správne, keď nevzal do úvahy namietané skutočnosti a to aj to, že odsúdený mal v hodnotení rizika sociálneho zlyhania uvedený stredný stupeň napriek tomu, že sú tam zaznamenané body, ktoré sa javia ako diskriminačné, že je muž a tiež problémy v rodine, pričom je zrejmé, že odsúdený má styk s rodinou počas výkonu trestu odňatia slobody. Pokiaľ súd konštatuje, že trestný čin odsúdený spáchal v spojení s jeho emocionálnou nestabilitou so slabým sebaovládaním, tak mohol súd do konania pribrať znalca a ten sa mohol vyjadríť, či u odsúdeného došlo k náprave alebo nie. Súd sa však s týmto návrhom odsúdeného vôbec nezaoberal. Nesúhlasí s tvrdením súdu, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život. Vzhľadom na arbitrárnosť napadnutého uznesenia, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že súd pri svojom terajšom rozhodovaní o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, boli porušené práva odsúdeného, navrhla nadriadenému súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol, že odsúdený M. N. sa podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska posudzovania splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, tu krajský súd zistil z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktoré podrobne citoval súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí, že síce je hodnotený kladne, najmä v poslednom období po premiestnení do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (od 24.07.2018), pričom úspešne absolvoval stredoškolské štúdium dennou formou a ukončil ho maturitnou skúškou, počas doterajšieho výkonu trestu bol celkovo sedemkrát disciplinárne odmenený, disciplinárny trest v súčasnosti nevykazuje, avšak ani krajský súd vychádzajúc z hodnotenia ústavu a jeho doplnku nemohol opomenúť skutočnosť, že u odsúdeného aj napriek pozitívnym výsledkom v poslednom období, boli v skoršom období pred premiestnením do ÚVTOS Dubnica nad Váhom zaznamenané viaceré porušenia interných predpisov, keď prechovával nepovolené predmety, nemal u seba preukaz odsúdeného, mal

konflikt so spoluodsúdeným a vyskytli sa porušenia časového rozvrhu dňa. V doplnenom hodnotení bolo riaditeľom ústavu vysvetlené, prečo sú tieto porušenia zahrnuté v hodnotení, aj keď disciplinárny trest odsúdený nevykazuje. Jednotlivé body programu zaobchádzania sa odsúdenému darí plniť okrem bodu edukácia, ktorý plní čiastočne z dôvodu viacerých opakovaných negatívnych poznatkov, ktorých sa dopúšťal počas dlhšej doby výkonu trestu. Ostatné body programu zaobchádzania sa plnia. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi sú opakované páchanie trestnej činnosti, závažnosť trestného činu, znaky látkových a nelátkových závislostí, gamblerstvo, súdom nariadené ochranné protialkoholické liečenie, impulzívna osobnosť, afektívna instabilita so slabým sebaovládaním v situáciách záťaže a najmä pod vplyvom alkoholu, dlhy. Záverom hodnotenia ústav konštatuje, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a neodporúča sa podmienené prepustenie.

Z vyššie uvedeného hodnotenia vyplýva, že správanie odsúdeného a plnenie povinností vo výkone trestu vykazuje polepšenie, no z komplexného hľadiska odsúdený v stanovenom programe zaobchádzania a svojom správaní počas výkonu trestu vykazuje rezervy, navyše aj riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je hodnotené ako stredné a resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá. Pritom krajský súd považuje za nutné zvýrazniť, že odsúdený sa opakovane dopustil pomerne závažnej trestnej činnosti a už i v minulosti bol súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť, síce menej závažného charakteru a aj keď na toto odsúdenie sa hľadí akoby nebol odsúdený, nebráni to súdu konštatovať, že ide o osobu so sklonom k protiprávnemu konaniu a hodnotiť v kontexte celkových záverov o splnení materiálnych podmienok na podmienené prepustenie odôvodňujúce záver o existencii príliš vysokého rizika recidívy a z neho vyplývajúce zistenie, že u odsúdeného nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život. Na základe starostlivého zhodnotenia vyššie uvedeného i krajský súd dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, že povaha predchádzajúcich odsúdení a spáchaných trestných činov charakterizuje odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, čo odôvodňuje u neho záver o existencii príliš vysokého rizika recidívy a tiež vzhľadom na hodnotenie z výkonu trestu nebol u neho ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, ktorý by osobu odsúdeného zbavil predovšetkým tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov.

Na základe toho krajský súd sťažnosť odsúdeného M. N. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol. Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.